

Kinder Torah

Parashas Vayelech

Give Honor to the Torah

Let us all ascribe greatness to our G-d, and give honor to the Torah" (a passage from the prayer said by the *gabbai* when calling the first *aliyah* to the Torah).

"Abba, it is amazing how much honor is given to the Torah when it is taken out of the *Aron Kodesh* (Holy Ark), read, and returned to its place."

"Can you give me some examples, Avi?"

"Surely, Abba. We stand from the moment the *Aron Kodesh* is opened until the sefer Torah is resting on the *Shulchan*. We escort the sefer Torah from the *Aron Kodesh* to the table where it is read. The *chazzan* holds it in his right hand, even if he is a lefty. We show our great love for Torah by kissing the sefer Torah and also bringing the children to kiss it. We do not speak (even *divrei Torah*) from the time the sefer Torah is opened before the reading until after it is read. We listen carefully to every word of the reading. Some stand the entire time that the Torah is being read."¹

"Very astute observations, Avi! Do you know why we give so much honor to the Torah?"

"I have a few ideas, Abba. Hashem gave the Torah to Moshe Rabbeinu and the entire nation of Israel on Har Sinai. It is a book of detailed instructions of how to conduct ourselves and serve the Almighty. It is referred to as the *ratzon* (the will of) Hashem. Fulfilling His *ratzon* gives us life, for He gives life to those who do His will.² It also gives Him *nachas ruach*, and therefore is the most important and exalted thing that we can accomplish with our lives! This sefer Torah that we are reading is the physical representation and embodiment of His *ratzon*. What deserves more honor than that?"

"Excellent, Avi! There is an additional way that we honor the Torah."

"What is that, Abba?"

"The *magbiah* lifts up the sefer Torah for everyone to see."

"When he does it, I see everyone going in close to get a good look."

"Correct, Avi. It is a mitzvah to see the

letters clearly enough to read them. This will cause a great light to shine upon a person."³

"May we all merit receiving it."

"Come let us honor Hashem's Torah, thereby inspiring us to learn it and fulfill it, and give *nachas ruach* to our Creator."

Kinderlach . . .

The Torah existed before the creation of the world. The Creator looked into the Torah and created the world. He gave this most precious gift to His chosen nation, Israel, as the verse states, "For I have given you a good teaching, do not forsake My Torah."⁴ We have not forsaken it, rather we put it at the very center of our lives, for it is our life and gives us life. When they take out the sefer Torah to read it kinderlach, give it the utmost honor. "Let us all ascribe greatness to our G-d, and give honor to the Torah!"

A Reason to Celebrate

The sofer takes the quill in hand, and dips it into the ink. He painstakingly fills in the letter "lamed." Cameras click. Flashes pop. "Mazel tov!" The Sefer Torah is complete.

This is the culmination of over a year's worth of work. The parchment upon which the letters are written began its life as the skin of a kosher animal. It was tanned by a G-d fearing Jew who performed every step of the process with a singular *kavannah* (intention) – "*li'shaim kedushas* (for the sake of the holiness of the) *Sefer Torah*." It was then cut to the proper size and scored lightly with lines that would serve as guides for the writing of the letters. The ink was then prepared from the special ingredients which are listed in the Gemara and the Halacha. The sofer took his quill, made from a turkey feather, dipped it into the ink, and began to write. Now he sits, one year later, with a finished Sefer Torah.

The Gabbai closes the Sefer Torah, fastens it, and covers it with its mantle for the first time. He picks it up, holds it next to his heart, and carries it down into the street. The gathering that awaits him is beyond belief. Young boys bearing lit

torches line the street, forming a path for the Sefer Torah to pass through. A *chuppah* (wedding canopy) help by four men stands waiting to escort the Sefer Torah on its journey. A band plays beautiful dancing music. The Gabbai walks under the chuppah, and the Hachnosos Sefer Torah parade begins. The streets are full of people, hundreds, even thousands, dancing and rejoicing with the Sefer Torah. Spectators line the streets, and fill the overlooking windows and balconies. Jews of all ages, origins, and backgrounds dance together in joyous celebration. What happiness! What unity! A new Sefer Torah!

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

The verse states, "So now, write this song (Sefer Torah) for yourselves" (Devarim 31:19). The Sefer HaChinuch explains that each and every Jew has a mitzvah to write his own Sefer Torah. (For a discussion of the halacha see Shulchan Auruch Yoreh Deah 270) Why is a Sefer Torah so important that everyone must write his own? The Sefer HaChinuch explains that everyone should have one available to learn from it at all times. You may ask, "We have other sefarim to learn, as well as printed Chumashim." True. However, the Sefer Torah has a very high level of kedusha. The sefer *De-rech Eitz Chaim* describes that each letter is a coal, waiting to be fanned into a fire. Our learning down here ignites a spiritual fire in the upper worlds, which sheds the light of kedusha down here. The Sefer Torah represents the Torah itself. One who writes his own Sefer Torah is considered as if he personally received the Torah at Har Sinai! Therefore we must honor it. The Hachnosos Sefer Torah is a massive *Kovod HaTorah*.

Kinderlach . . .

A Hachnosos Sefer Torah is one of the most beautiful experiences on the face of the earth. Enjoy it! Appreciate it! Understand the deeper meaning behind it. We have a new Sefer Torah in the world. A new kedusha. Something for us to give great honor to! Let it inspire us to learn Torah with a new vitality, a new energy. Light up the world!

¹ *Ishei Yisrael* 38

² See *Devarim* 32:47

³ *Orach Chaim* 134:2 *Mishna Brura* 11 from mystical sources

⁴ *Mishlei* 4:2

ההגדה לבנר

פרשת וילך

סיבה למסיבה

הסופר לקח את הקולמוס בידו, וטבל אותו בדיו. לאט ובזהירות הוא מילא את האות "ל". המצלמות צילמו, הפלאשים הביזקו. "מזל טוב!" ספר התורה הושלם.

היה זה סופה של עבודה קשה שנמשכה יותר משנה. הקלף שעליו נכתבו האותיות החל את דרכו כעור של בהמה טהורה. העור עבר עיבוד אצל יהודי ירא שמיים שעשה את כל הפעולות הנדרשות בכוונה מיוחדת – לשם קדושת ספר תורה. לאחר מכן חתכו את הקלף לגודל המתאים, ושרטטו עליו קווים כדי לכוון על פיהם את הכתיבה. הדיו הוכן מחומרים מיוחדים הנזכרים בגמרא ובספרי ההלכה. הסופר לקח את הקולמוס, העשוי מנוצה של תרנגול-הודו, טבל אותו בדיו, והחל לכתוב. וכעת, שנה לאחר מכן, הוא ישב בפני ספר תורה מוכן.

הגבאי גלל את ספר התורה, קשר אותו, וכיסה אותו במעיל המיוחד, זו הפעם הראשונה. הוא הרים אותו, אימץ אותו אל לבו, ונשא אותו החוצה, אל הרחוב. שם חיכתה לו קבלת פנים מדהימה: ילדים נושאי לפידים הלכו משני צדי הכביש, יוצרים שביל שדרכו ספר התורה יכול היה לעבור. חופה נישאת בידי ארבעה גברים המתינה כדי ללוות את ספר התורה בדרכו. תזמורת ניגנה מוסיקת ריקודים מרגשת. הגבאי הלך מתחת לחופה, ותהלוכת הכנסת ספר התורה החלה. הרחובות היו מלאים באנשים – מאות ואפילו אלפים רקדו ושמחו עם ספר התורה. צופים רבים עמדו בצדי הדרך, וגדשו את החלונות והמרפסות שבבתים הסמוכים. יהודים מכל הגילים ומכל שכבות הציבור רקדו ביחד בשמחה. איזו שמחה! איזו אחדות! ספר תורה חדש!

הפסוק אומר "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת (ספר התורה) (דברים ל"א, ט"ו). בעל ספר החינוך מבאר שעל כל יהודי ויהודי מטולת מצווה לכתוב ספר תורה לעצמו (לדיון על פרטי הלכה זו ראה שולחן ערוך יורה דעה סימן ע"ר). מדוע ספר תורה הוא כה חשוב שכל אדם מישראל צריך לכתוב אחד לעצמו? בעל ספר החינוך מסביר שלכל אחד חייב להיות ספר תורה בהישג יד, כדי יוכל ללמוד ממנה בכל עת שירצה. אפשר לשאול: והלא יש לנו ספרים אחרים ללמוד מהם, וגם חומשים מודפסים? נכון. אך לספר התורה יש דרגה גבוהה מאוד של קדושה. בספר דרך עץ חיים נאמר שכל אות היא גחלת, הממתינה שמישהו יבוא וילהיט אותו עד שתהיה לאש גדולה. הלימוד שלנו בעולם הזה מצית אש רוחנית בעולמות העליונים, ודבר זה משרה אור של קדושה כאן למטה. ספר התורה מייצג את התורה בעצמה. מי שכותב ספר תורה לעצמו, הרי זה כאילו קיבל את התורה בהר סיני! ולפיכך עלינו לכבד את ספר התורה. טקס הכנסת ספר תורה מהווה כבוד תורה אדיר.

ילדים יקרים...

הכנסת ספר התורה היא אחת החוויות היפות ביותר בעולם. תהנו ממנה! העריכו אותה! נסו להבין את המשמעות העמוקה שמאחוריה. יש לנו ספר תורה חדש בעולם – עוד מוקד של קדושה. עוד דבר קדושה שראוי לכבוד רב! השתתפו בהכנסת ספר תורה, ובעקבות החוויה ודאי תתחזקו ותלמדו את התורה בחיות מחודשת, בכוחות רעניים. האירו את העולם!

תנו כבוד לתורה

"הכל הבו גודל לאלוקינו ותנו כבוד לתורה" (מתוך דברי הגבאי בביהכ"נ כאשר הוא קורא לעולה הראשון לעלות לתורה). "אבא, מדהים כמה כבוד ניתן לספר תורה כשמוציאים אותו מארון הקדוש, קוראים בו ומחזירים אותו למקומו." "אתה יכול לתת לי כמה דוגמאות, אברימי?"

"ודאי, אבא. אנו עומדים מהרגע שפותחים את ארון הקדוש ועד שספר התורה מונח על הבימה (השולחן). אנו מלווים את ספר התורה מארון הקדוש עד לבימה ששם יקראו בו. החזן מחזיקו בידו הימנית, גם אם הוא שמאלי. אנו מראים את אהבתנו הגדולה לתורה שעה שאנו מנשקים את הספר, וגם מביאים את הילדים לנשק אותו. איננו מדברים – אפילו דברי תורה – מהזמן שפותחים את ספר התורה לפני הקריאה עד לאחר סיום הקריאה. אנו מקשיבים לכל מילה בקריאה. יש העומדים כל זמן הקריאה."^א "אתה באמת שם לב לפרטים רבים, אברימי! האם אתה יודע מדוע אנו נותנים כה הרבה כבוד לתורה?"

את התורה.
"ומה, אבא?"

"יש לי כמה רעיונות, אבא. ה' נתן את התורה למשה רבינו ולכל עם ישראל בהר סיני. זהו ספר המכיל הוראות מפורטות כיצד לנהל את חיינו ולעבוד את ה'. התורה היא רצון ה'. מילוי רצונו יתברך מעניק לנו חיים, שכן ה' נותן חיים לעושי רצונו.^ב הדבר גם נותן לו נחת רוח, ולכן זהו הדבר החשוב והנעלה ביותר שאנו יכולים לעשות בחיינו! ספר תורה זה, שמתוכו אנו קוראים, מייצג באופן מוחשי את רצונו ומגלם אותו. מה ראוי ליותר כבוד מזה?"

"מצויין, אברימי! יש עוד דרך שבה אנו מכבדים

"המגביה מרים את ספר התורה כדי שכולם יראוהו." "כאשר הוא עושה זאת, אני רואה שכולם מתקרבים לספר התורה כדי להביט בו היטב." "נכון מאוד, אברימי. מצווה לראות את האותיות בבירור – שיהיה אפשר לקרוא אותן. מי שעושה זאת יימשך עליו אור גדול."^ג "יהי רצון שמזכה לקבל אור זה." "בוא נכבד את תורת ה', וכך נקפיד ללומדה ולקיימה, ולעשות נחת רוח לבוראנו."

ילדים יקרים...

התורה הייתה קיימת לפני בריאת העולם. הבורא הביט בתורה וברא את העולם. הוא נתן מתנה יקרה זו לעמו נבחר, עם ישראל, כדברי הפסוק, "כי לקח טוב נתתי לכם, תורת אל תעובו."^ד לא עזבנו אותה, אלא שמנו אותה במרכז חיינו, כי התורה היא חיינו והיא הנותנת לנו חיים. כאשר מוציאים את ספר התורה כדי לקרוא בו, ילדים יקרים, תנו לו כבוד רב. "הבו גודל לאלוקינו ותנו כבוד לתורה!"

^אאשי ישראל, ל"ח.

^בראה דברים ל"ב, מ"ז.

^גאורח חיים קל"ד, ב', סעיף קטן י"א במשנה ברורה, המביא את הדברים בשם המקובלים.

^דמשלי ד', ב'.